

διορθώνω

διορθώνω, ρ. [<αρχ. διορθόω-ῶ], διορθώνω. **1.** συνετίζω, σωφρονίζω κάποιον: «πήρε τόσο κακό δρόμο αυτό το παιδί, που δεν μπορεί πια κανείς να το διορθώσει». (Λαϊκό τραγούδι: και τι δεν έκανα για σε, για να σε **διορθώσω**, μα εσύ 'σαι τόσο άταχτη, αχ ψεύτη ντουνιά, στρίψε, για να γλιτώσω). **2.** τιμωρώ: «μόλις γυρίσεις στο σπίτι, θα σε διορθώσω».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας